

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งเป็นวาระสำคัญของชาติ มีสาระสำคัญทั้งสิ้น 9 หมวด โดยเฉพาะหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา เป็นการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ถือเป็นหัวใจ ของการปฏิรูปการศึกษาและเป็นจุดปรับเปลี่ยนที่สำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ โดยมีสาระสำคัญ คือมุ่งสู่การจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนสำคัญ สาระสำคัญของหมวดนี้ครอบคลุมหลักการ และกระบวนการจัดการศึกษาที่เปิดกว้างให้แนวทางการมีส่วนร่วมสร้างสรรค์วิสัยทัศน์ใหม่ ทางการเรียนการสอน ทั้งในและนอกระบบโรงเรียน สาระเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด และสาระเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ หรือกิจกรรมการเรียนรู้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545 : 5 – 6)

เป้าหมายของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดนั้น คือ มุ่งประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ โดยผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถนำวิธีการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ และทุกฝ่ายซึ่งจัดการศึกษามีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน แนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดนั้น คือ ให้ผู้เรียน เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545 : 7 – 12)

ทิสนา เขมมณี (2544) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ว่า การเรียนรู้มีขอบเขตครอบคลุมความหมาย 2 ประการ คือ 1) การเรียนรู้ในความหมายของกระบวนการเรียนรู้ (learning process) ซึ่งหมายถึง การดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน หรือการใช้วิธีการต่างๆ ที่สร้างความเข้าใจ

ในข้อมูล เนื้อหาสาระ หรือประสบการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง 2) การเรียนรู้ในความหมายของผล การเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความรู้ความสามารถ ทักษะ กระบวนการ หรือการกระทำ และความ ซำนาญต่างๆ การเรียนรู้จึงมีลักษณะเป็นทั้งผลลัพธ์ ที่มีเป้าหมาย (means) ซึ่งลักษณะทั้งสอง เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ผู้สอนและผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้ชี้ นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ผู้เรียน ในการแสวงหาความรู้จากสื่อ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้อง แก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ ของตน คิดอย่างมีวิจารณญาณ และมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์

ตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติใน พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา การปฏิรูปการเรียนรู้ อันเป็นหัวใจสำคัญ ยังเกิดขึ้นไม่เด่นชัด คงมีเพียงสถานศึกษาจำนวนน้อย ที่เป็นกลุ่มผู้นำ ได้ใช้ความพยายามที่จะดำเนินงานตามอัตภาพของตน ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นการ เปลี่ยนแปลงเพียงบางกลุ่ม และเพียงบางเรื่องที่ไม่สามารถส่งผลที่ชัดเจนเพียงพอ สถานศึกษา ส่วนใหญ่จำนวนมาก ยังไม่มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ซึ่งอาจเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น การขาดผู้นำ การขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดความเชื่อมั่น ขาดความตั้งใจ ขาดความช่วยเหลือ รวมทั้งขาดแนวทางในการดำเนินงานจัดการเรียนรู้ ให้ได้ผลตามเป้าหมาย (สำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพ, 2547) อย่างไรก็ตาม ทิศนา แชมมณี (2551 : 34-42) ได้นำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาลักษณะนี้ อาจสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (paradigm) และพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้การปฏิรูปการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ ข้อค้นพบที่สำคัญบางประการจากการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างของการอุดมศึกษาในมิติของ ปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้สอนได้แก่ 1) แรงบันดาลใจและแรงจูงใจ เนื่องจากผู้สอนต้องการแรง บันดาลใจในการปฏิบัติงาน และวิธีการที่ช่วยให้ผู้สอนเกิดความตระหนักเห็นคุณค่าในการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน ผลจากการวิจัยการปฏิรูป การเรียนรู้ทั้งโรงเรียนทั่วประเทศ โดยนักการศึกษาผู้นี้แสดงความคิดเห็นว่า หากนำข้อค้นพบไปปฏิบัติอย่างจริงจัง การได้เห็นตัว แบบที่ดี การปลุกจิตสำนึกในการปฏิบัติงาน จะทำให้ผู้สอนเกิดความมานะพยายามในการ ปฏิบัติงาน แรงจูงใจจะช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติงานตามเป้าหมายให้ประสบผลสำเร็จ เช่น ขวัญกำลังใจจากผู้บริหาร การได้รับคำปรึกษาแนะนำเมื่อผู้สอนพบปัญหา การเสริมแรง และ รางวัลตามความเหมาะสม 2) ความกระฉ่งทางวิชาการ สิ่งสำคัญมากที่สุดในการปฏิบัติงานของ ผู้สอนคือ ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ เพราะในกระบวนการของการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้สอน มักพบปัญหาหลายประการ เช่น การวิเคราะห์หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการต่างๆ

กิจกรรมการวัดและการประเมินผล 3) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีทีมงานที่เป็นกัลยาณมิตร เป็นยุทธวิธีที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ และการพัฒนางานของผู้สอนเป็นอย่างมาก การแลกเปลี่ยนเรียนรู้สามารถช่วยให้ผู้สอนเกิดแรงบันดาลใจ และแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง 4) การจัดปัจจัยเกื้อหนุนการปฏิบัติงานของผู้สอน การจัดปัจจัยสนับสนุนให้แก่ผู้สอนอย่างเพียงพอ เช่น งบประมาณที่จะใช้ในกิจกรรม สื่อและวัสดุที่จะใช้ในการเรียนการสอน เอกสาร และสื่อสำหรับผู้สอนและผู้เรียน รวมไปถึงการจัดระบบการอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้สอนปฏิบัติงานได้ดี 5) การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้สอน การให้ผู้สอนมีโอกาสได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีที่หลากหลาย เป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ของผู้สอน

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ได้ตระหนักถึงข้อค้นพบจากการวิจัยของนักการศึกษาข้างต้น ซึ่งตรงตามความมุ่งหมายของภารกิจหลัก ของคณะวิทยาศาสตร์ฯ ในด้าน การบริหารงานวิชาการ อันประกอบด้วย การบริหารกิจกรรมการเรียนรู้ และบริหารหลักสูตรการศึกษา ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภารกิจส่วนนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของระบบ และกลไกในการจัดการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ในโครงสร้างของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ด้วยเหตุนี้คณะวิทยาศาสตร์ฯ และสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงได้จัดให้มีโครงการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ ในรูปแบบการอบรม และสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อส่งเสริมความรู้ที่จำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน โดยได้ดำเนินโครงการ รวม 3 ครั้ง ในเดือนมกราคมและเดือนเมษายน 2551 ที่ผ่านมาด้วยความมุ่งหวังให้ผู้สอน มีความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายของการจัดการศึกษา มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีความสามารถในการ บูรณาการงานวิจัยร่วมกับการเรียนรู้ (สถาบันวิจัยและพัฒนา, 2551 และคณะวิทยาศาสตร์ฯ 2551) การดำเนินโครงการนี้มีผู้สอนของคณะวิทยาศาสตร์ฯ เข้าร่วมโครงการฯ ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้สอนทั้งหมด คือ 80 คน จาก 150 คน หลังจากการสัมมนา ผู้เข้าร่วมโครงการได้แสดง ความคิดเห็นในแบบประเมินโครงการ ในแต่ละโครงการ ว่าเป็นโครงการที่เป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งในด้านการเรียนการสอน และงานวิจัยในระดับมาก (สถาบันวิจัยและพัฒนา, 2551 และคณะวิทยาศาสตร์ฯ , 2551) สืบจากนั้น คณะวิทยาศาสตร์ฯ ได้มีการกำกับดูแลการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษา โดยได้ดำเนินการวิจัย เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ฝ่ายบริหารจัดการ

คุณภาพการศึกษามีข้อมูล ที่หลากหลาย สำหรับการตัดสินใจ จัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างต่อเนื่องและชัดเจน ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ไม่ เข้าร่วมโครงการส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ และอาจารย์กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการฯ จึงเป็นสิ่งจำเป็น และน่าสนใจ ที่จะมีข้อมูลว่า บุคลากรทั้ง 2 กลุ่ม มีความคิดเห็นต่อแรงจูงใจด้านผล ปฏิบัติงาน และมีความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่เกื้อหนุนจากฝ่ายบริหาร เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรม เรียนรู้ที่เป็นผู้เรียน เป็นสำคัญอย่างไรบ้าง ข้อมูลนี้จะเป็นทิศทางให้ฝ่ายบริหาร ใช้หลัก ธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล โดยคำนึงถึงผู้สอนทุกกลุ่ม งานวิจัยนี้จึงน่าจะได้อำนาจต่อการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้สอนอย่างต่อเนื่อง

ปัญหาของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีปัญหาของการวิจัยคือ

1. อาจารย์ที่ไม่เข้าโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ อาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการฯ มีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีแรงจูงใจด้าน ผลการปฏิบัติงาน และมีความคิดเห็นต่อบัณฑิตที่เกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการ ต่างกันหรือไม่
2. มีตัวแปรใดบ้าง ในด้านสถานภาพส่วนบุคคล เจตคติต่อการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ แรงจูงใจด้านผลการปฏิบัติงาน บัณฑิตที่เกื้อหนุนด้าน การบริหารจัดการที่สามารถจำแนก กลุ่มผู้ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และกลุ่มผู้ที่ เข้าร่วมโครงการฯ
3. ตัวแปรจำแนกกลุ่ม พยากรณ์การเป็นสมาชิกระหว่างกลุ่มผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้มาก น้อยเพียงใด

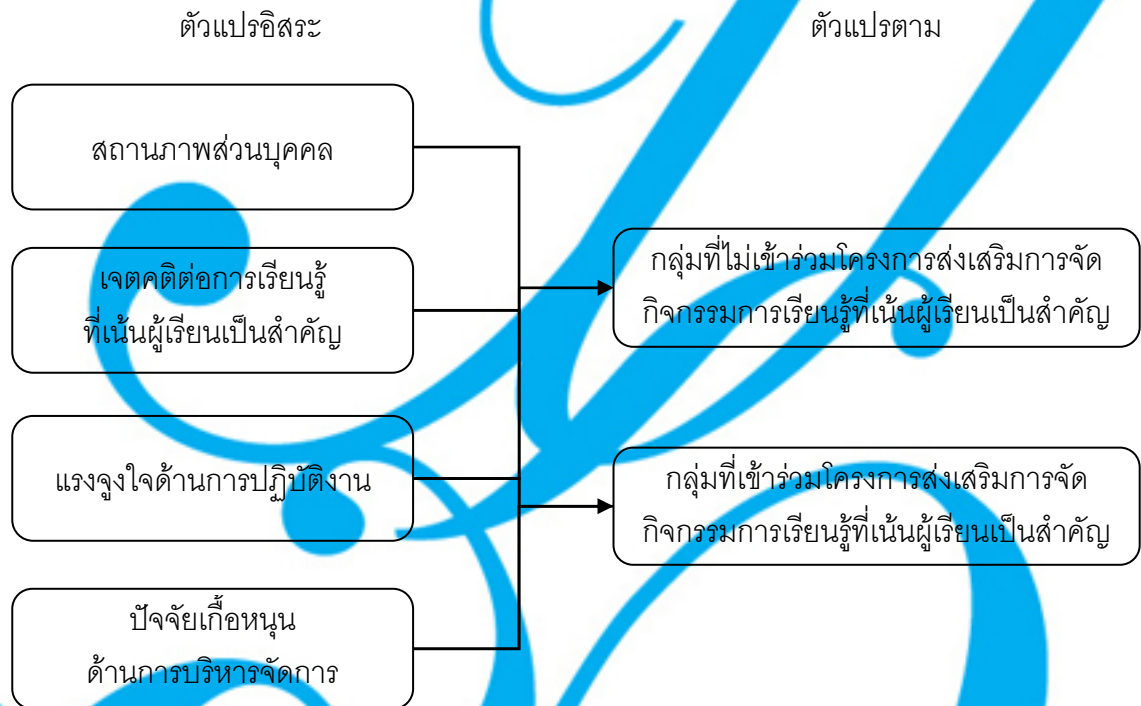
วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรที่จำแนกกลุ่ม ระหว่างกลุ่มผู้ที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการฯ

2. เพื่อศึกษาอำนาจการพยากรณ์การเป็นสมาชิกกลุ่มของตัวแปร ที่สามารถจำแนกกลุ่มผู้ที่ไม่เข้าโครงการอบรมฯ กับกลุ่มผู้ที่เข้าร่วมโครงการอบรมการส่งเสริม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

กลุ่มตัวแปรดังต่อไปนี้ 1) สถานภาพส่วนบุคคล 2) เจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) แรงจูงใจด้านผลการปฏิบัติงาน และ 4) ปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการ สามารถจำแนกกลุ่มอาจารย์ที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และอาจารย์ผู้เข้าร่วมโครงการฯ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรตามหรือตัวแปรกลุ่ม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง กลุ่มที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจัดโดยคณะวิทยาศาสตร์หรือสถาบันวิจัยและพัฒนา รวม 3 กิจกรรม

กลุ่มที่สอง กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โครงการใดโครงการหนึ่ง หรือรวมทั้ง 3 กิจกรรม

1.2 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรจำแนกกลุ่ม

ตัวแปรอิสระ หรือตัวแปรจำแนกกลุ่ม ประกอบด้วยตัวแปร 4 ด้าน ดังนี้

1.2.1 สถานภาพส่วนบุคคล ประกอบด้วย 4 ตัวแปรย่อย ได้แก่

- 1) อายุ
- 2) ตำแหน่งทางวิชาการ
- 3) ประสบการณ์การสอน
- 4) การเข้าอบรมเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัย

1.2.2 เจตคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 15 ตัวแปรย่อย

1.2.3 แรงจูงใจด้านผลการปฏิบัติงาน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 8 ตัวแปรย่อย

1.2.4 ปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการจาก คณะหรือมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 9 ตัวแปรย่อย

2. ประชากร

ประชากรเป็นอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้สอนรายวิชาในหลักสูตรต่างๆ ของคณะฯ ใน ภาคเรียนที่ 1/2551 (มิถุนายน – ตุลาคม 2551) มีจำนวนทั้งสิ้น 140 คน เมื่อใช้เกณฑ์การจำแนกประชากรตามการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้แบ่งประชากรเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่หนึ่ง คือประชากรที่ไม่เข้าร่วมโครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่จัดโดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในเดือน เมษายน 2551

1 โครงการ หรือ โครงการบูรณาการการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ครั้งที่ 1 และ 2 ซึ่งจัดโดยสถาบันสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ในเดือน มกราคม และเมษายน ตามลำดับ รวม 2 โครงการ รวมผู้ไม่เข้าร่วมโครงการที่เป็นอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ฯ 60 คน

กลุ่มที่สอง คือประชากรที่เข้าร่วมอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ โครงการใด โครงการหนึ่งข้างต้นหรือทั้ง 3 โครงการ อาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการมีจำนวน 80 คน

นิยามศัพท์

การส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กิจกรรมโครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติ ที่จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งจัด โดยสถาบันวิจัยและพัฒนา 2 กิจกรรม และจัดโดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 1 กิจกรรม/โครงการ รวมทั้งสิ้น 3 กิจกรรม/โครงการ

- โครงการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง กิจกรรมโครงการอบรมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยกิจกรรม 3 โครงการ ดังนี้

- โครงการที่หนึ่ง โครงการบูรณาการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เมื่อเดือนมกราคม 2551 ณ โรงแรมสวนดุสิตเพลส จัดโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

- โครงการที่สอง โครงการบูรณาการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เมื่อเดือนเมษายน 2551 ณ โรงแรมสวนดุสิตเพลส จัดโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

- โครงการที่สาม โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เดือน เมษายน 2551 ณ ห้องลำพอง 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จัดโดยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พรรณนะของอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต หมายถึง ความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในด้านเจตคติต่อการเรียนรู้ แรงจูงใจด้านผลลัพธ์การปฏิบัติงานการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแรงจูงใจด้านปัจจัยเกื้อหนุน ด้านการบริหารจัดการจากคณะฯ หรือมหาวิทยาลัย

สถานภาพส่วนบุคคล หมายถึง ตัวแปรที่เป็นสถานภาพของอาจารย์ ประกอบด้วย อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์การสอน และการเข้าอบรมเป็นผู้ตรวจประเมินคุณภาพ ภายในของมหาวิทยาลัย

เจตคติการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง เจตคติของอาจารย์ คณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในด้านแนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม และความเชื่อว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งในเจตคติเชิงบวก คือ ทำให้ผู้สอนมีความรู้กว้างขวาง มีความกระตือรือร้น มีความภูมิใจในผลงานของตัวเอง และทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกสร้างความรู้ด้วยตัวเอง กล้าแสดงความคิดเห็นทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่างๆ และทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ส่วนเจตคติเชิงลบ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นเรื่องที่ยุ่งยากเสียเวลา ไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ใน ระดับอุดมศึกษา ทำให้ผู้สอนเหน็ดเหนื่อย เพราะมีภาระมาก

แรงจูงใจด้านผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การรับรู้ของผู้สอนต่อแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากผล การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ การทำให้นักศึกษา มีผลการเรียนรู้ที่ดี ขึ้น มีความสุขต่อการเรียน ผู้สอนมีความภูมิใจที่ได้ปฏิบัติงานตาม พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ ผู้สอนมีโอกาสได้ทำงานในรูปแบบใหม่ๆ ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ได้รับความไว้วางใจจากผู้บังคับบัญชา ได้ภูมิใจที่ได้สร้างสรรค์งานที่มีคุณค่า และมีความภูมิใจ ที่เป็น ส่วนหนึ่งที่ทำให้รายงาน SAR มีคะแนนสูงขึ้น

ปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การรับรู้ของผู้สอนต่อสิ่งจูงใจที่ทำให้ ผู้สอนต้องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ ผู้สอนมีส่วนร่วมในการกำหนด ระบบการปฏิบัติงาน มีทีมงานที่เป็นกัลยาณมิตร มีหัวหน้างานที่เอื้อเฟื้อ และแบ่งปันโอกาส องค์กรมีกลไกส่งเสริมทักษะการจัดการความรู้ จัดบรรยากาศ และมีวัฒนธรรมการเรียนรู้ มีเป้าหมายและความชัดเจนในการปฏิบัติงาน มีระบบการทำงานตามวงจร PDCA มีอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก จัดหาเงินทุนเพื่อพัฒนาสื่อและนวัตกรรม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผู้บริหารของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สามารถนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย ในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญอย่างต่อเนื่อง โดยครอบคลุมการเขียนแผนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งใน ส่วนของ การสร้างสื่อการสอน และการจัดกิจกรรมการวัดและการประเมินผล

2. ผู้บริหารของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ทั้งสองกลุ่ม ให้ตรงตามบริบทของการเรียน การสอน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนและผู้สอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแรงจูงใจ หรือปัจจัยเกื้อหนุนด้านการบริหารจัดการ